

Leipzig, 9. Januar 1564

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 481-483.

S. D. Et magno desiderio litteras tuas requiro, et quid caussae sit cur tamdiu frustrentur illae expectationem meam, non sine solicitudine cogito. Sed sint modò res saluae, moram hanc in molestia aequo animo feremus: At diutius differre scribendi officium te nolim. Oporinus tuorum nihil nobis misit: sed allatum aliquid huc aiebant, me nondum è patria reuerso, vbi nuper rursum non solùm sine fructu, sed cum detimento etiam, non extra periculum quoque fui. Nam et morborum pestis infesta nostra ciuitati fuit, et Franconica clades ad hanc pertinens mirificè perterrituit vniuersos, et in illo metu nos prope fugientes patriam reliquimus. Alegaueram tamen antè alterum filium in Italiā ἀναλωσάμενος πρότερον συνειλεγμένα χρήματα καὶ προσέτι δανεισάμενός τινα. Nunc quid futurum sit, incertum est, et vehementer à me quidem metuitur. Nondum enim vel suscipi vera ratione quicquam, vel geri ordine animaduerto. Sed de his neque est quid scribam, neque scribere libet. Nos, dum conceditur, studia nostra colamus quamuis humilia atque contemta, et rixari praeliarique sinamus alios. Recordor aliquando spem mihi te fecisse posse tua opera effici, vt κατίχησις vetus Gregoriana mecum communicetur. de quo te oro, vt diligentiae aliquid adhibeas. Nescio enim quo pacto indies magis me nouorum scriptorum taedet in hoc praesertim genere, quod maxima licentia passim usurpat. Si impendendum aliquid fuerit, bona fide à me restituetur. Istius autem autoris scripta eo magis iam expeto, quo eruditiora esse modò comperi, cùm mihi quorundam copia esset facta, ex quibus edenda quaedam curauit et his litteris adiunxi: ea Dn. etiam Hencelio ostendes, eique salutem dices verbis meis: itemque τῷ Ἀλαρίχῳ, εἴπερ δόξει, μετὰ προσαγορεύσεως ἐντίμου, ὡς εἰκός. Vale. Lipsiae. 5. Id[us] Ian[uarij]. 64.